

Pärskeitä

N:o 5
1945

Toimitus :
Harlahti, Helanen, Nortamo,
Nykänen ja Viitala.

48 : s
VUOSIKERTA

EHDOT (tai jopa ...)

Lukukausi lähenee sitten loppuaan ja suolaustunnit ovat vain edessä. Hiljaisia kuiskauksia vain liikuskelee, jotka leiijailevat enimmäkseen ehtojen ja luokallejäämisen parissa. Joka neljäs tyyppi väittää saavansa ehdot ja joka kolmas se-
littää, että hän jää luokalleen. Suurin osa noista väittäjis-
tä omaksi suureksi ilokseen ja toisten suureksi harmiksi pää-
see ilman mitään ehtoja hivuttautumaan seuraavalle luokalle.
Teen siis sellaisen pienen ehdotuksen, että jokainen henkilö-
kohtaisesti ensin ajattelisi, mitä seuraa **ahkeruudesta** tai
sen puutteesta ja sitten vasta laskisi liikkeelle tuollaisia
levottomia huhuja, jotka suuresti harmittavat häntä huonom-
pia olevia, jotka aivan tosissaan aikovat ylittää riman, niin
mahdottomalta kuin se lähimmistä tovereista tuntuukin. Minäkin
aijon yrittää, vaikka kirjoitankin kaikessa kiireessä tätä,
sensijaan kun minun pitäisi lukea saksaa, ns. lempiainettani
(josta saan ehdot).

Ajatelkaapa - kuuma kesäpäivä, aurinko paistaa lämpimäs-
ti kirkkaansiniseltä taivaalta, hiljainen, leuto länsituuli
puhaltelee leppoisasti saaden puiden lehdet kuiskailemaan kut-
sujaan metsään, laineet liplattavat rantakiviä vasten kutsuen
teitä virkeään syleilyynsä ja kalat hyppälehtivät läheisessä
rantakaislikossa kutkutellen kalamiesvaistojanne. Teistä jo-
kainen voi kuvitella kuinka ihanaa silloin on elää luonnon
säteillessä ympärillänne, mutta jokainen voi varmaan myös ku-
vitella kuinka kamalaa on silloin sulkeutua johonkin ahtaaseen
huoneeseen lukemaan ehtoja, ahtaaseen huoneeseen siksi, että

muka osaisi keskittää ajatuksensa lukuihinsa - osaisi keskittää ajatuksiaan lintujen viserrellessä puiden vihreän lehtiverhon suojassa, hyönteisten suristessa, auringon paahtaessa tovereiden ihoa kuparinruskeaksi kun he makaavat hiekkarannalla nauttien vapaasta kesästä. Istut ja yrität lukea, mutta katseesi kääntyy ennen pitkää pienestä avoimesta ikkunasta näkyvään lintupönttöön, johon metsäkirvinen on keväällä tehnyt pesänsä, muninut munansa ja hautonut ne pieniksi poikasiksi. Seuraat mielenkiinnolla pariskunnan puuhailuja ruoan etsinnässä nälkäisille pienokaisille. Mieleesi juolahtaa matopurkki, ja siinä samassa juokset rannasta sitä noutamaan. Lukeminen vaipuu aivan huomamattasi unhoon, ja niinpä ruokittuasi lintuja menet uimaan ja sitten kutsutaan sinut päiväkahville. Isäsi käskee sinua hakemaan kirjasi, jotta hän voisi kuulustella päivätyösi, jolloin sinä vasta huomaat, että unohdit koko lukemisesi. Näin jatkuu päivä päivältä kunnes huomaat, että kesä alkaa lähetä loppuaan ja niinpä sinulle tulee kova kiire jotta saisit tietosi kartutetuksi pelättyyn tenttiin edes välttäviksi. Jos sinulla on onnea suoriudut ehdoista jotenkuten, ja niin saat taas aloittaa uuden lukukauden väsyneenä pilalle menneen kesän jälkeen. - Jos taas sinulla ei olisi onnea.... voi, voi, - niin synkkää tapaus-ta en voi edes käsitelläkään.

Hyvää kesää sitten vain ja toivotan kaikille onnea, jotta pääsisitte siirtymään seuraavalle luokalle suoraan eli ilman ehtoja. (Kuten kaikki huomaavat, olen hyväsydäminen mies. Toivotan muille tuota autuutta, vaikka tiedän, etten itse pääse siitä osalliseksi).

Toivokaa te puolestanne, että minä olisin pessimisti!

J u s s i.

K o m i t e a p o h t i i
 +=+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=

Koska oppilaitoksessamme oli levinnyt vaihtelevia kertomuksia Ressun yhteistyöstä tyttökoulujen kanssa, oli Pärskeiden reportteri paikalla kun yhteistoimintakomitean istunto pari viikkoa sitten pidettiin klo 14 Rehtorin luvalla VIII B luokassa.

Klo 14 olivat läsnä komitean ressulaiset jäsenet. Klo 14.05 siirtyivät he puheenjohtajan määräyksestä koulun pihalle hyppäämään kolmiloikkaa. Klo 14.20 muut komitean jäsenet saapuivat. Klo 14.25 kokous alkoi. Teini Quick ilmoitti teinittärille, että heidän pitäisi keskuudestaan valita kokoukselle puheenjohtaja. He valitsivat - teini Quick'in. Hän alistui. Sihteeriksi määrättiin teini - ff Hallituskadun tyttökoulusta.

Aluksi oli kysymys teinikuntien nykyhetken töistä yleensä, jolloin jokainen kehui omaa kouluaan, erikoisesti me ressut. Sitten siirryttiin niihin yhteistoiminta-asioihin. Keskusteltiin leegiosta asioita, joita en kaikkia tarkkaan muista, mutta lopuksi heitettiin kuitenkin tittelit pois sekä päätettiin seuraavaa:

1. yhteinen teinikuntien kokous siirrettiin syksyyn;
2. yhteinen mahd. kirjoituskilpailu siirrettiin samoin syksyyn;
3. yhteisen näytelmäkerhon perustamiselle kävi samoin;
4. samoin yhteiset mahd. pesäpallo-ottelut;
5. päätettiin pitää yhteinen retki tämän kevään helluntaina (selostus toisessa paikassa lehteä)
6. tyttökoulut lupasivat lähettää Ressun teinikunnan juhliin kuluvan kuun 25 päiväksi yhden laulajan ja yhden lausujan.

Pyöräilyretki yhteistoiminnan merkeissä 21.5.45.

Ilmatieteellinen keskuslaitos antoi myönteisen vastauksen "ilma-anomuslisenssiimme"! Siis: kaunis ilma. - Yhdellä kappa- leella feminiinivoittoinen pyöräilyjengi aloitti riemupoljenton- sa rautatienraiteilta klo 9.15 (- suotuaan armollisesti eräille tyypeille akateemisen myöhästymisen) jättäen jälkeensä massan lenkkireitistä kiisteleviä sieluja, joiden osanottoprosentteissa myöskin huomattiin arvoisien ressurssien passiivisuus (suhde 1:3 feminiinien voitoksi (tappioksi!)).

Alkutaipaleella tutustuivat pyörillään ratsastavat läntisen kaupunginosan mukulakivityksen edullisuuteen aamukorvikkeen su- lattamisessa.

Viimeiset unenrippeet vei sitten Lauttasaaren sillalla rie- huva myrsky mennessään. Karavaani jatkoi matkaansa jatkuvaisuu- den lain mukaisesti: suoraviivaisesti(?) ja suht. tasaisella nopeudella kunnes eräät muut vaikuttavat voimat (nälkä + eero- maisen ajotyylin tulos = rikkoutunut kumi) aiheuttivat lepotilan. - Pyörät naamioitiin pensaikoon ja kengurumaista etenemistä hyväksikäyttäen selvittiin viisi metriä leveistä juoksuhaudois- ta (huom! naisellista liioittelua). Epäonnistunut maastoutumi- nen muurahaispesiin ei vaikuttanut epäedullisesti ruokahaluun, katsoen sapuskoiden saavuttamaan suosioon. Yleistä hilpeyttä herätti tulevien huolehtivaisten perheenemäntien voileipäpak- ettien runsaus (ilmeisesti suhteita määrätynväriseen pörssiin - allekirjoittaneiden huomio). Ei sillä, etteikö myös maskuliinien takataskuista ilmestyneet harvalukuiset pullaviipaleet olisi herättäneet vastaavanlaisia tunteita meidän feminiinien leirissä.

Muiden murkinoidessa puhkui Ero kumminsa kimpussa manaten useaan otteeseen Kalen siirappimaisen kumiliiman erääseen tiet- tyyn paikkaan. - Jamin nyrkkipostissa liikehtivä "silakka-ala- toobi"paketti antoi vaihtelua yhden sun toisenkin ruokavalioon. - Eväslaukkujen muotojen arveluttavasti supistuessa katsottiin parhaaksi jatkaa matkaa - päämääränä Tarvo.

Ajan ollessa täpärällä lisättiin matkalla vauhtia, josta kuitenkin oli seurauksena liikenneonnettomuus (onneksi liikenne- viikko oli jo ohitettu). - Vedossa olleiden Tuutun ja Ollin muo- dostama barrikaadi aiheutti yleistä sekaannusta jäljestä seuraa- valle karavaanille, ja - räiskis ja rymäys! - koko poppoo sul- loutui yhteen rykelmään kapealla tiellä. Kun muodostuma raajois- ta ja polkupyöristä oli saatu selvitettyä, ja Tuutun pyörä löy- detty läheisestä mutakuopasta yritettiin taas jatkaa matkaa. Tasaisesti toistuivat Eeron pyöränkorjaukset antoivat muille ti- laisuuden lyhyiden hengähdystaukojen pitoon.

Sydän kurkussa ylitimme ajoneuvoinemme lahoamisasteessa olevan sillan, eräiden huomautellessa henkivakuutuksen tarpeel- lisuudesta. - Tarvolla sitten vallattiin koko "ulkoilmaravinto- la" kunkin tilatessa varojensa mukaan tarjolla olevaa mehuket- ta kurkkunsa kostukkeeksi.

Komitea pohtii. jatk.

Yleensä kävi keskustelu reippaasti, vaikka puheenjohtaja Quick pari kertaa erehtyi kouluissa ja edustajissa, joka herät- ti yleisen kiihtymyksen myrskyn. Johtuen myöhäisestä ajankoh- dasta siirrettiin monet tärkeät asiat syksyyn. Näistä ajatuk- sista näytti teinikuntamme puheenjohtaja olevan erittäin mielis- sään.

"Maanalaista toimintaa Teinikuntaa vastaan"

=====

eli eräässä koulussa toimii joukko nahkojakin.

Lehtemme erikoisreportterilta.

Kävelimme 22/V koulumme pihalla ja huomasiimme pienen nahkajoukon leikkitelevän tulitikuilla I A:n ikkunalaudalla istuen. Huusimme hänelle, että mikäs sinä olet miehiäsi, joka et tiedä, ettei tulitikuilla saa leikkiä. "Teinikunnan vastustaja", vastasi tuo vintiö. "Ei kai Ressussa nyt sentään sellainen henki vallitse edes nahkojen keskuudessa", kysyimme me - hämmästynyt reportteri. "En minä käy tätä koulua", kuului vastaus röyhkeään äänensävyyn. Kiiruhdimme I A luokkaan haastattelemaan tuota omistusta "tulitikkusankaria", joka ei vielä silloin ollut onnistunut sytyttää kunnan kouluamme tuleen. Siellä hän seisoi hyvin röyhkeästi katsellen meitä, v a n h a a Resson veteraania, tuo pienokainen, joka selitti olevansa TPYK:n ensimmäisellä luokalla "Teinikunnan vastustajien" puheenjohtaja ja kaiken lisäksi slaavilainen. Takavarikoimme ensiksi häneltä tulitikut, jotka (ihme kyllä) olivat tavallisia suomalaisia "Sampo" tulitikkuja.

Haastattelun aloitimme kysymyksellä: "Miksi hän vastustaa Teinikuntaa?" "Siksi", selitti tuo nappula tärkeän näköisenä, "koska Teinikunta on koululain 9 kohtaa rikkova järjestö". Luimme 9 kohdan taulusta, joka riippui seinällä selkämme takana ja todistimme, ettei näin ollut. Slaavi puolustautui epäjohdonmukaisesti, mutta kuitenkin puolijärkevästi ja kertoi kuinka Teinikunta heidän koulussaan terrorisoi nahkoja. Hymyillen iroonisesti kuuntelimme sitten tuon "herra puheenjohtajan" kertomuksia jostain koulun merkin piirustuksista ja kuinka Teinikunta oli heidät syrjäyttänyt. Hän olisi antanut kaiken vallan opettajille ja rehtorille, mutta kuulema Teinikunnalla ei saisi olla mitään valtaa. Ja lopuksi kuitenkin tuli selville, että herra puheenjohtaja järjestöineen toimii ilman rehtorin lupaa - täysin salassa jopa Teinikunnaltakin. Pienokainen oli aivan varma, että Teinikunnan vastustajat tulevat vielä kerran voittamaan kaikki STL: oon kuuluvat järjestöt, sillä onhan heillä takanaan yläkansakoulu ja keskikoulu. Olimme puolestamme taas aivan varmoja, että ne eivät ole nyt, eivätkä tule koskaan tuonkaltaisten vastustajien taakse. Senjälkeen selitti "pieni", että hän on luokkansa neljäs oppilas ja kysyi meidän sijoitustamme. Kun selitimme, että olemme neljäs väärästä päästä, tuumasi hän röyhkeästi, että mikäs sinä sitten olet minun mielipiteitäni arvostelemaan.

Käsitys kouluneroista ei suinkaan noussut silmissämme tuosta tyhmästä neroudesta, vaikka ei se voinut laskeakaan enää alemmaksi, mutta täytynee kuitenkin myöntää, että on kouluneroissakin sellaisia, jotka voivat olla jopa toverillisiakin, mutta poikkeuksethan vahvistavat säännön.

Pikkupojat ovat useimmiten innostuneita kaikenlaisten järjestöjen perustamiseen ja niihin liittymiseen. Meikin, vanha veteraani, hamassa nuoruudessamme perustimme eräänlaisen salaliiton ja olimme hyvin innostunut, mutta emme silti toimineet yleishyödyllisiä järjestöjä vastaan, vaan tappelimme korkeintaan samankäisten suomenruotsalaisten poikien kanssa "tritsoinemme" ja lumpipalloomme.

Resson nahoissa on tietääkseni vielä toistaiseksi melko hyvä henki ja kunnioitus Teinikuntaa kohtaan, ja siksi ehdotamme, että tuon hyvän hengen säilyttämiseksi perustaisimme nahoille

Pientä pakinaa tytöistä.

Lukiessasi otsikkoa luulet varmaankin, että kirjoitan todella tytöistä, elävistä ja havaittavista. Olet osittain oikeassa, mutta vain osittain, sillä mitäs kannattaa kirjoittaa siitä, minkälaisia he ovat. Parempi siitä, minkälaisia heidän toivotaan olevan, sillä silloin voi joku tätä mahdollisesti lukeva neito nähdä ajatuksia, jotka asustavat Ressun seinien sisällä.

Jokainenhan luo itselleen jonkinlaisen kuvan ihanteestaan. Mutta siitä ei valitettavasti puhuta muille. Ja tästä juuri johtuu, että tytöt ovat juuri sellaisia kuin ovat. Eivät siis oikein tiedä minkälaisia olla. Pyrkivät vain itse arvostelemaan itseään, ja mitäs siitä tulee? Ei mitään. Senhän sanoo UUDEN SUOMEN Ollikin: "Ihminen ei ole koskaan sellainen kuin luullaan, ei niin hyvä kuin itse luulee eikä niin huono kuin muut luulevat". Jos joku nyt tästä tekee sen nerokkaan havainnon, että eihän sitten mikään arvostelu ole oikea, niin huomautan, että voihan laskea keskiarvon.

Ihanteitakin on niin monta. Toisin sanoen niin monta kuin päitä. On kuitenkin ns. makusuuntia ja niitä on vähemmän kuin "yksilöihanteita".

Esim. on sängen vaikea sanoa minkälainen on Ressun mielestä "halutuin friidu". Meillähän on yli 500 oppilasta ja melkein yhtä monta opettajaa. Ja kaikki erilaisia, silmälasipäisestä ja kiltistä mallioppilaasta aina naisellisen pehmeän vetelään swing-boyhin, jonka sielunelämän Fasun ja Duke Ellingtonin tyystin täyttävät. Näillä kaikilla on sitten oma (?) makunsa.

Yhteisin ihannepiirre on kuitenkin edustava fasaadi. Sitä mieltä ovat kaikki. Sehän on luonnon laki. Ja todella, mikäpä onkaan viehättävämpi näky kuin herttainen nuori neito, joka panna poikien sydämet pomppimaan. Varsinkin näin keväällä, jolloin silkkisukatkin ilmestyvät piristämään harmaita katujamme. Mutta ulkonäkö ei ole pääasia. Tärkein on hänen hyvä naisen sydämensä, jonka ihanan lämmön heti tunnemme milloin sellainen on lähettyvillä. Turhaa on mainita, kuinka suuren vaikutuksen omaavat herttaiset sanat ja suloinen hymy. - Mutta kuinka käärmemäisen taitavasti osaavatkaan eräät syöjättärien alut naamioida itsensä tuon kultaisen kuoren alle!

Typeristä tytöistä ei pidetä. Ei myöskään liian älykkäistä (poikia itseään älykkäämmistä). Mutta vähiten sellaisista, jotka luulevat olevansa fiksuja. On suorastaan ärsyttävää nähdä liian itsetietoisen tytön katselevan maailmaa ja muita ihmisiä ylhäältä käsin, vaikka hänellä olisi syytä peitellä älyllisiä lahjojaan.

Sanotaan, että huumorintaju on henkevyuden puntari. Se on vielä paljon enemmän, sillä tyttö ilman huumorintajua on kuin "pilvinen päivä ja hänen seuransa kuin riutuva syksyilta". Ja kuinka paljon väärinkäsityksiä siitä saattaa syntyä. Huumorintajuton tyttö on suorastaan olvi, kuten "Horkka" sanoisi. - Huumorintajua ei suinkaan osoita tyhjä ja ainainen kikattaminen vaan

"Maanalaista toimintaa..." jatk.

oman teinikuntaa muistuttavan yhdistyksen, jossa radikaalisimmat saisivat hosua ja käyttää virkeätä innostustaan oman koulun hyväksi. Olen aivan varma, että Ressussa jos missään tuollainen voisi käydä päinsä, sillä luotamme nahkoihimme, jotka ovat varmasti luottamuksemme arvoisia.

pikemminkin sitä, että varmuuden vuoksi nauraa, vaikuttaakseen hauskemmalta, silloinkin kun ei huomaa mitään naurettavaa. Tai sitten se on kohteliaisuutta, joka loukkaa vähänkin älyperäistä kloppia.

Jalot harrastukset kuuluvat hyvän tytön ohjelmaan. Onko esim. mielenkiintoisempia keskustelun aiheita kuin kirjallisuus ja sen kysymykset, teatteri ja musiikki? Ja kuinka yhdistävää onkaan ulkoilu ja urheilu.

Vetävimpiä puolia nuoressa neidossa on naisellisuus, aito ja korostamaton. Siitä pitävät pojat, jotka naisellisen neidon seurassa tuntevat itsensä miehiseksi miehiksi, ja se on mieluisa tunne. Mutta täysin kypsän naisen seurassa tuntee poika itsensä epävarmaksi. "Neitonen on ikuinen, naisellinen lapsi. Tyttö, joka ei enää ole todellinen lapsi, ei enää ole neitonen".

Ihanteellisen tytön tulee ymmärtää oikein poikaa tämän ollessa nuoruuden pessimismin ja toivottomuuden vallassa. Hän osaa lohduttaa ja rohkaista, sillä "jaloa miestä kannustaa naisen hyvä sana jaloihin ponnistuksiin" kuten Goethe on sanonut. Se ei ole aina helppoa, mutta pirteällä olemuksellaan tai vakavasti ottamalla osaa pojan huoliin hän pian saa murheen pilvet väistymään ja auringon jälleen paistamaan, ja se on yhtä hauskaa heille molemmille.

Ivallisuus saattaa joskus pukea tyttöä, sillä se osoittaa jonkinlaista terävyyttä. Mutta vain harvat osaavat sitä käyttää. Ivallisuuden taitamaton käyttäjä vaikuttaa sangen ontolta ja näyttää siltä kuin hän pitäisi seuraansa todellista typerämpänä.

Reipas tyttö, jollainen Hänen myöskin tulee olla, ottaa osaa yhteisiin rientoihin. Mutta ymmärtää myöskin, ettei hän ole ainoa, jonka mielipidettä kysytään. Hän ymmärtää myöskin, että muutkin saattavat olla oikeassa. Hän ei sano "M I N Ä".

En tiedä minkälainen on poika, joka ihanteellisen tytön ansaitsee, mutta sen luultavasti tietävät tytöt. Toivottavasti saamme lukea näiltä palstoilta heidän mielipiteensä.

N e s c i o n o m e n .

~~~~~

N a h k a H A A P A K O S K I

sai elokuvarahat eli 50 markkaa palkintona Pärskeiden tilaushankintakilpailusta. Kiitoksen ja kunnian kaupan päälle. Niille, jotka eivät tiedä kuka k.o. nahka on, voimme kuiskata, että hän on II C luokalla, joka muuten on alakäytävän toimeliain luokka ja joka on auttanut Pärskeitä ja Teinikuntaa usein. Siitä pojasta ja siitä luokasta saa Ressu vielä kerran tarmokkaita jäseniä Teinikunnan johtoon.

~~~~~

Teräsnyrkki-Alpon saksanvihkosta:

Der Künstler stimmt sein Schwanengesang ein = taiteilija viritti sianlaulunsa.

~~~~~

"J e e s, r e t k e l l e", sanoi Q u i c k,

eikä kuitenkaan tullut. Niin, eipä koulumme Tk:n puheenjohtajaa enempää kuin sihteerilintuakaan näkynyt rautatientorilla 21.5. 1945 klo 9, vaikka olivat toimineet retkiagitaattoreina koulusamme. Taisi olla uni arvoisilla teineillä, vai mitä? Sensijaan molempien tyttökoulujen "führerit" olivat mukana.

Klo 9 siis kokoonnuimme rautatientorille erään ajatuksiin vaipuneen miehen patsaan luona. Saapuvilla oli 12 henkeä pyörien kera ja apostolin kyydillä oli saapunut 39 sielua. Ressuja oli ainoastaan 15 ja "yhteistoimintakomitea" pudisteli surullisesti harmaita hapsiaan. Ressujen laimea osanotto oli ns. munaus, joka ei enää saa uusiintua. Femininit näyttivät olevan asiantilaan tyytymättömiä, mutta sitä tyytyväisempiä olivat nämä läsnäolevat harvalukuiset ressut. Reportterin mieleen jäivät erikoisesti teinien Rungon ja Nykäsen iloisesti virnistelevät naamataulut.

Kun ensin oli 15 min. keskusteltu kynsin ja hampain retkeä suunnasta, erosivat pyöräilijät joukosta ja suuntasivat kulkunsa kohti Tarvo-nimistä keidasta Laajalahden erämaassa. Jalkajoukko alkoi marssia kohti pohjoista. Kukaan ei tiennyt minne mentiin, senkun mentiin vain. Kulkueesta muodostui pitkä karavaani, jossa jokainen sijoittui mihin luonto veti tai järki määräsi. Kärjessä herätti huomiota pari pikajuoksuspecialistia eräästä tyttökoulusta. Kun oli päästy pari sataa metriä eteenpäin kuului takaa ääniä, jotka vaativat juoksupailun lopettamista.

Matkaa jatkettiin keskustellen ja maailman pahuutta miettiessä ohi Pasilan kukoistavan yhteiskunnan. Teini Hirvensalo herätti yleistä pahennusta kertoilemalla matkakuvauksiaan Ristisaaresta ja Aulangolta. Yleisesti tuntui teinejä kiinnostavan aihe "päästäkö vai eikö päästä" (nimittäin luokalta). Eräiden kehottuksesta jätimme kuitenkin tämän surullisen asian omaan huomaansa. Parin tunnin korpivaelluksen jälkeen avautui eteemme kaunein näkymä koko matkalla: jotensakin laho puupylväs, jossa riippuvaan peltiin oli textattu "C a f e".

Kulkue pysähtyi kuin ristitietkeläisjoukko Jerusalemin muurien eteen ja kääntyi sitten kohden tuota luvattua maata. Vastaamme tuli eräs kalpea aristokraattinen, keppiä heiluttava miekkonen, ent. ressu, nyk. ylioppilas, joka teki muutamalle ressulle ystävänpalveluksen, josta pyydämme saada häntä kiittää. Kahvilan jotensakin huono "mehu" meni kaupaksi 4 mk lasi ja omistaja oli tyytyväinen. Eväiden syönnin yhteydessä teini Runko heitti onnistuneesti voileipänsä lattialle, mainiten jotakin tullikivenkatkuista. Hän teki myös turhan yrityksen tunkeutua talon kellariin, jysähtäen koko voimallaan lattiaan. Estääksemme häntä muista tihutöistä siirryimme ulkoilmaan ihailemaan pientä ja sievää, mutta tapettua kyykäärmettä, jolta oli hengen riistänyt eräs uljas Diana Yrjönkadulta. Hm!?

Samassa sai joku onnettoman ajatuksen, että mentäisiin ikuistamaan itsemme tuonne kalliolle. Lähdimmekin sitten uimaan noin parinsadan metrin pituisen suon yli. Saappailla varustetut henkilöt nauroivat pirullisesti teinittärille, jotka polviaan myöten kahlasivat suossa. Tilaisuudessa kunnostautui erikoisesti teini Helanen hukkaamalla täytekyynänsä ja kunnostautui myös kantamalla seuralaisensa suon yli. (Hyvä, Jussi! Se oli oikeata Ressun henkeä! Latojan huomautus).

Hyppäämällä eräiden hengenvaarallisten monttujen yli seurue saapui kalliolle, kukkulalle, jossa levisi yleinen sukanpaikkaus-epidemia. Loppueväidenkin syöminen näytti olevan muodissa. Valokuvanotossa tapahtui lukuisia välikohtauksia elikkä intermezzoja. Ensiksi yritettiin salaa napata eräs tilannekuva, ja toiseksi kaikki eivät mahtuneet samaan kuvaan. Lisäksi ilmoitti teini Runko valokuvauskoneensa ei kestävän, jos Resson VI A tulee kuvattavaksi. Tämä huomautus johti sisälliseen sotaan, jonka jälkeen olimme pakotetut valokuvaamaan heidätkin (VI C sai siis selkäänsä. Latojan (VI A) huomautus). Kuvanottotilaisuuksissa onnistuimme näkemään erinomaisia diiva-asentoja ja muitakin luonnottomia hymyjä. Valokuvautettuaan ensin itsensä muiden seurassa poistui toinen puh.johtajista kuuntelemaan (?) HTL:n puhe plus lausuntakilpoja.

Eräiden tyyppien ilmeisestä haluttomuudesta kulkea eteenpäin johtui, että vietimme tunnin ajan melko apaattisessa mielen-tilassa nauttien auringosta ja lintujen viserryksestä. Siinä sivussa kuului molemmiin puolin uhkauksia, että kyllä me teidät huomenna koulussa arvostelemme! Mister Nieminen alias "Bugi" yritti "yksinlaulua", jolloin teini Helanen heitti tätä koulumme Carusoa kiteisiin kivilajeihin kuuluvalla esineellä, mutta valitettavasti (: Latojan huomautus) ohi. Mikä vahinko, että tällainen taidenautinto jäi meiltä kuulematta.

Vihdoin ehdotti joku aloitekykyinen teinitär, että aletaan "vinkkiä". Mikäs siinä, alettiin vinkkiä. Kolme tunnettua hakijaa pantiin etsijöiksi (meiltä Runko, tunnettu sopanhakija ja sattumanonkija). Väki hajaantui ympäri mäkeä, reportterimmeakin naamioitui erään kuopan kupeille, mutta turhaan, sillä etsijät näyttivät olevan virkansa tuntevaa väkeä. Tunnin verran ryömittyään ojissa ja välipaloiksi kiivettyään puissa ilmitoivat monet halveksumisensa mainittua ryömimistä kohtaan ja niinpä lopetimme pelin. Monen mielessä alkoi nyt koti kangastella ja niinpä lähdimme paluumatkalle, ovelasti ja kuivin jaloin kiertäen tuon vastuksellisen suon. Teini Helanen meni kuitenkin suon yli ja lauloi jollain ihmeen keinolla täytekynänsä ylös suosta (Onnittelemme!). Paluumatkalla poikkesimme vielä yllämainittuun puolimatkan krouviin ja aiheutimme tarjoilupaikoille runsaat tiskit. Haagaan tultuamme ajoivat ne, joilla rahaa oli, raitiovaunulla kohti kotiaan, ja rahattomat sekä kävelyspecialistit jatkoivat ravaamistaan. Täällä erosi reportterimme tie muiden tiestä, joten en ole retken loppuvaiheista tietoinen. Toistaiseksi vahvistamattoman tietojen mukaan lienee kaikki sujunut ilman ihmishenkien menetyksiä ja sehän on hyvä se.

Arvostelun retkestä kokonaisuutena pyydämme saada jättää jokaisen osanottajan itsensä harkittavaksi. Sic et non.

~~~~~

L Ö Y D E T T Y .

Kahdeksan (8) vuotta ikää lisää löysi PÄRSKEILLE eräs lehden toimittaja penkoessaan vanhoja vuosikertoja. Vuonna 1917 oli nim. PÄRSKEIDEN 20-vuotisjuhla. Lehtemme on siis perustettu A.D. 1897 ja on nyt siis melkein 50-vuotias.

Kunnia vanhukselle!

~~~~~

Y L E I S Ö N   O S A S T OYhteistoininnasta.

Yhteistyö on voimaa, sanotaan, hm - niinkö myös Teillä, Hyvät Ressut? Olemme nyt nähneet Teidän kaksi, sanoisinko yritystänne tarttua tähän voimaan, mutta suoraan sanoen, ne ovat olleet jokseenkin vaaleanharmaita. Myönnämme kaikella kunnioituksella ja mitä syvimmin niiten, silmät kiitollisuuden kyynelissä pluspuolelle Teidän arvoisat e yrityksenne, mutta ettekö olisi voinut esiintyä niissä hieman mieslukuisemmin, ettei onnistumisenne olisi jäänyt "yksityisyrittelijäin" kontolle. Ystäväiset, emme me (omasta mielestämme ainakaan) esim. niin ihmeen huonosti jazzaa, että Te rauhassa voisitte esiintyä katselijoina meidän keskenämme tanssiessa, vaikka elämmekin Nunnalassa, jossa maikat hirmuina valvovat, ettei luokan tyhjässä takaosassa pääse pyörähtelemään. Olisitte kuuluttaneet "naisten puolituntisia", jos tunsitte itsenne niin sanomattoman ujoiksi, vai näkyykö meidän naamoistamme jo ehkä, että olemme tulevia ikäneitoja jokainen ja takuulla? Ja se retki! Mikä ihana ajatus muuten, Mutta, ou (hyvin naisellisesti suuta suipistaen) kysyn vain, miksi se täytyi järjestää sellaiseksi pyhäksi kuin helluntai, jolloin jokaisella teistä ja usealla meistä oli tiedossa "hipat", joiden jälkeisenä aamuna ylösnousun - hm - kuten kokemuksesta tiedätte. Joka tapauksessa olisitte juhlineet jälkiseurauksitta ja tulleet lenkille ulos kevääseen, missä varmasti oli siedettävää. Kaipasimme kovasti mm. puheenjohtajaa ja sihteeriä (olikohan heillä illalla sattunut olemaan kokous?)

Tämä ei ole missään tapauksessa tarkoitettu taisteluhansikkaaksi, joten älkää rypistäkö vielä sileitä otsianne ja karjaisko karhealla äänellänne: "Kuinkas Te sitten?", sillä kai tunnette olosuhteemme yhteisten iltojen järjestämiseen nähden. Tämän pitäisi olla oikeastaan pyyntö tai huuto täältä Nunnalan harmautesta: "Näyttäkää meille, rakkaat ressut, useammin ja useampia kaivattuja naamojanne".

Yrjönkadun Nunnalan p:sta E r ä s.

*Avoin kysymys T.k:n puheenjohtajalle.

Pyydän saada tietää miksei Ressustamme lähetetty osanottajia HTL:n puhe- ja lausuntakilpailuihin. Asianharrastajia olisi kyllä ollut esim. keskiluokilla mainioita lausujia.

Kunnioittaen

"O r a t i o r e c t a"

~~~~~

L ö y d e t t y.

Avainnippu jossa on kaksi avainta joista toinen on abloyavain Peria saa I A:sta Mömmöltä

~~~~~